

Father Mother Sister Brother

Direcció i guió: Jim Jarmusch **País:** EUA **Durada:** 110 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Tom Waits, Cate Blanchett, Adam Driver, Vicky Krieps... **Música:** Jim Jarmusch **Fotografia:** Yorick Le Saux, Frederick Elmes **Distribuïdora:** Avalon **Estrena a Espanya:** 24/12/2025

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Pel·lícula dividida en tres actes al voltant del mateix fet: el retrobament de membres d'una família. Uns germans ja adults es tornen a ajuntar després d'anys sense veure's, forçats a enfrontar-se a tensions no resoltes i a reavaluar les seves tenses relacions amb uns pares emocionalment distants. Cadascuna de les tres històries té lloc en un país diferent: *Father* està ambientada als EUA, *Mother* a Dublín, i *Sister Brother* a París. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La família importa

Estat de Nova Jersey, carreteres solitàries, paisatge nevad. Els germans Em i Jeff van a visitar el seu pare vidu, que viu en una casa solitària enmig del no-res, d'una manera una mica descuidada, li porten menjar en conserva i esperen fer-li companyia després d'un temps sense veure'l.

Dublín, on dues germanes molt diferents, l'ordenada Timothea i la més caòtica Lilith visiten la seva mare, que els prepara el te perfecte, acompanyat de pastissos i altres delicioses llaminadures, totes tres comparteixen una estona de conversa.

París és on es troben els germans bessons Skie i Billy, que visitaran per última vegada el pis que ocupaven els seus pares, morts en un accident d'avioneta, i que el segon s'ha encarregat de buidar, guardant els estris i records en un traster.

Pel·lícula minimalista que és **Jim Jarmusch** en estat pur. El cineasta, director i guionista, lliura un film de tres episodis estretament units temàticament i estèticament, una manera de fer que ens és novetat en ell, recordeu *Noche en la Tierra* o *Coffee and Cigarettes*. Resulta sorprenent com aconsegueix crear una atmosfera entranyable davant del que amb mirada poc atenta podria qualificar-se d'anodí i amb escàs interès, visites i reunions familiars en les quals no passa res cridaner, dramàtic o punyent. El que hi ha és l'afecte que motiva aquestes trobades, la sensació que no s'estan esprement bé aquestes estones compartides, la pena de veure que el pas dels anys ha fet que es produeixi un cert distanciament que impedeix conèixer a fons l'altre. Aquí rau el mèrit de Jarmusch, el fet de saber atrapar aquests sentiments inefables, agredolços i nostàlgics, i entregar una pel·lícula preciosa.

El nexa temàtic d'unió està en aquestes trobades familiars, dos germans, ell i ella, amb el seu pare, dues germanes amb la seva mare, dos germans bessons, ell i ella, amb l'ombra dels pares morts. Però després hi ha la idea, que funciona molt bé, de jugar amb els petits detalls externs que es repeteixen, com els desplaçaments amb automòbil, els brindis amb aigua, te o cafè, es poden fer o no?, els joves amb monopati, la paleta de colors grisos, blavosos, vermells, els plànols zenitals, amb la taula i les tasses allà disposades...

Es pot parlar de grans interpretacions? L'aposta és la normalitat, no hi ha res que grinyoli, pot haver-hi frases evocadores, humor fi, contrast de caràcters, però expressament s'eviten els xocs de trens, les discussions o el que sigui, la idea és que a la família prima aquest afecte de vegades pudorosament manifestat, altres vegades més expressiu com potser passa en el cas dels bessons. De manera que els actors, molts coneguts i alguns habituals al cinema de Jarmusch, ho fan estupendament –**Tom Waits, Adam Driver, Mayim Bialik, Cate Blanchett, Vicky Krieps, Charlotte Rampling, Indya Moore, Luka Sabbat**–, però sense cap intenció de pretendre cridar l'atenció més de l'imprescindible.

José María Aresté - decine21.com